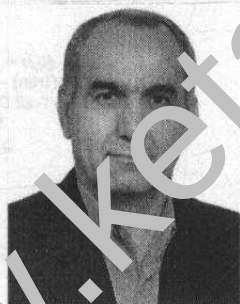

۲۰۹۱۰۹۳۴

نقدی بر نوشته‌ی تاریخ شاهی شهر

www.ketab.ir

: کریمزاده ساروی، شعبان، ۱۳۳۲ - : جغرافیاسه
 : قائمشهر قطب صنعت مازندران: سوادکوه، قائمشهر، کیاکلا و جویبار، برگزیده، شرح : عنوان قرارداد
 : نقدی بر نوشته‌ی «تاریخ شاهی شهر/ شعبان کریمزاده ساروی» : عنوان و ناشر
 : تهران: نشر تی آرا، ۱۳۹۷ : مشخصات نشر
 : ۸۰ ص ۵/۱۴ × ۵/۲۱ س.م : مشخصات ظاهر
 : 978-600-8795-27-3 : شابک
 : : وضعیت فهرست
 : نویسی
 : قائمشهر - تاریخ : موضوع
 : Qa'emshahr (Iran) - History : موضوع
 : /RT11.1 الف ۱۳۹۱/ک۴ : رده بندی کنگره
 : ۲۳/۹۵۵ : رده بندی دیویی
 : ۵۱۹.۱۵۶ : شماره کتابشناسی
 : ملی

نقدی بر نوشته‌ی تاریخ شاهی شهر
حسین (شعبان) کریم زاده ساروی

ویراستار: محمود جوادیان کوتنایی
طراحی جلد: نازنین کریم‌زاده ساروی

چاپ اول: ۱۳۹۷ - شمارگان: ۱۰۰ نسخه
چاپ دیجیتال:
شابک: 978-600-8795-22-3

حق چاپ محفوظ است.

مؤسسه انتشارات تهران

«تأسیس ۱۳۹۲»

دفتر مرکزی: خیابان انقلاب، روبروی دانشگاه تهران، پلاک ۱۷۱۲۰۸
طبقه دوم، واحد ۶ تلفن: ۶۶۱۷۱۲۰۸

فهرست

- ۱۱ مقدمه
- ۱۹ در آمد
- ۲۱ ۱- ناهما هنگی مین عمران، محتوا
- ۲۴ ۲- بررسی محتوای کتاب
- ۳۱ ۴- تحلیل‌ها و ادعاها:
- ۳۵ ۵- اما و اگر نویسی در پژوهش تاریخی
- ۳۶ ۶- تک بُعدی نگری در استفاده از داده‌های نوشتاری تاریخی
- ۳۹ ۷- شتاب زدگی در پژوهش
- ۴۰ ۸- توجی شهر، موضوعی تاریخی یا جغرافیایی

- ۹- در ہم ریختگی در استفاده از روش تاریخ نویسی ۴۲
- ۱۱- تاثیر پذیری نثر نویسندہ از منابع خود ۵۰
- ۱۲- آشفته نویسی و پریشان گویی ۵۱
- ۱۳- سخیسی سازی تاریخ «شاهی شہر»!!!! ۵۳
- ۱۴- ناآرامی و بسند در نقد منبع ۵۸
- ۱۵- هدف‌ها و انگیزہ ۶۰
- ۱۷- بہرہ نبردن از منابع دست اول تاریخی ۶۷
- ۱۸- درجا زدگی تاریخی ۶۹
- ۱۹- فراموشی در بررسی ہمہ جانبہی پژوهش ۷۶
- ۲۰- برآمد ۷۶

نقدی بر یک نوشته شبه تاریخی

نقد شاید مهمترین حلقه مفقود
چرخه آفرینش و ثمردهی کتاب در
سرزمین ماست

دکتر حبیب الله اسماعیلی

مقدمه

نقد تاریخی، یکی از مباحث مهم در حوزه فلسفه تاریخ بوده، که در حال حاضر با رونق گرفتن مباحث معرفت شناختی در دانش تاریخ، مورد توجه ویژه‌ای قرار گرفته است.^۱ اما آنچه تا کنون درباره نقد تاریخی نوشته شده و انتشار یافته، (برخلاف نقد ادبی و هنری) به جهت تازه بودن موضوع در ایران از کمیت مطالب برخوردار نیست.

اینکه در بررسی نقد علمی تاریخ، ضبط و الزامات علمی و روش‌های نقادی را به خوبی نیاموخته‌ایم، جای بسی تأسف است، و دلیل شاید آن باشد، که محققان تاریخ، نقد تاریخی را درین سال‌ها خود دانسته، و پرداختن به آن را حاشیه آفرین می‌پنداشته‌اند، و به خطائی در نظر می‌گرفتند، که به آن واسطه به خود جسارت ورود به این عرصه را نمی‌داده‌اند. برپایه‌ی همین دلایل، درست تاریخ نگاری ایرانی به لحاظ علوم دیگر، نقد کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

۱- رستم، اسد، (۱۳۹۲) «نقد تاریخی» تهران، انتشارات سمت ص ۳

از آن جا که علم تاریخ به عنوان یکی از علوم تاثیرگذار در جامعه بشری، در ایران بسیار مهجور مانده است، کمبود روش های تحقیق و پژوهش نیز در این عرصه بسیار به چشم می آید. بنا به شواهد موجود، مهمترین کتاب های مربوط به دوره های تاریخ ایران، (که به روش علمی نگاشته شده) توسط محققین اروپایی، آمریکایی و روسی انجام شد است، و محققان تاریخ ایران سهم اندکی در تحقیق تاریخ علمی دارا هستند. به همین نسبت در زمینه ی نقد تحقیقات تاریخی و روش های آن نیز دچار کم آگاهی علمی شده اند. اگر هم کم و بیش آثاری در زمینه ی مبانی تاریخی تولید شده بیشتر به عنوان یکی از شاخه های نقد ادبی یا فقهی مورد توجه قرار گرفته است.

حال، اگر آثار موجود در حوزه ی «روش نقد» در تاریخ ایران را مرور کنیم، در خواهیم یافت که ما انسان این آثار به جهت ناآشنایی به امور نقد، به شکلی خود را به بی نیازی دچار نموده، و یا توجه کمی به این مبحث کرده اند. اگر هم در مواردی به امر نقد تاریخی پرداخته اند، خیلی سطحی از آن عبور کرده اند. اصلا می توانیم بگوئیم چندان متن مستقلی درباره ی نقد و یا روش نقد تاریخ در اختیار نداریم. البته باید به تعدادی انگشت شمار چون مقاله ی دکتر زرین کوب، دکتر آینه ریسی، رشید یاسمی و چند تن دیگر در کتاب های روش تحقیق اشاره کرد.^۲

^۲ - حضرتی، حسن، «در آمدی بر نقد تاریخی»، کتاب ماه تاریخ و جغرافیا، ش. ۱۴۰.

اگر امروز از دوستانی که به شکل تجربی در زمینه تاریخ ایران به ویژه تاریخ بومی (محلی) اقداماتی انجام داده‌اند در زمینه اسلوب و شیوه نقد خاص تاریخ پرسش گردد، به جرات می‌توان گفت که آگاهی آنان از نقد تاریخ بسیار کم‌رنگ است و این در شرایطی است که هر محقق تاریخ برای ارزیابی متون تاریخی و فهم درست و کاربردی از صحت منبع مورد استفاده می‌بایست با اسلوب نقد‌اشنایی قابل قبولی داشته باشد.

بدی پیش از سرکنجکاوی و جهت کسب آگاهی در زمینه نقد تاریخی، از بررسی‌های خود را در فن نقد آگاه می‌دانستند، پرسش‌هایی ضرورت نداشت. متأسفانه هیچ یک از افراد مطلع در زمینه نقد که حتی با عنوان پای‌های «چمن‌های وزین نقد نیز شناخته می‌شوند، نتوانستند آگاهی ویژه نسبت به نقد و یا روش نقد تاریخی بدست‌دهند و اگر هم نتوانستند در زمینه روش‌های مورد استفاده عام‌الکمی باشند در نهایت راه به جاده‌ای بردند که نقد ادبی بر انسان هموار کرده بود.

مفهوم «نقد» یعنی بررسی و ارزیابی قدر و قیمت و با ارزش چیزی و یا بررسی نقاط قوت و ضعف اثری به منظور تعیین ماییت یا محدودیت‌های آن، یا تعیین میزان مطابقتش با معیارهای قابل قبول. «نقد تاریخی» نقدی است که نقد‌کننده باید خود را با آن زبان، علمی مسلح کند که مبتنی بر زبانی غیر نمادین، ارتباطی، اطلاعاتی، سراسر است،